

Yeniden

– GamzeYAĞMUR · 04 Temmuz 2013

Başaklar bile daha sararmamış
Bu hangi mevsim, hangi hasat?
Hazan mı düşmüş gül cemaline?
Göz pınarları kuru, gam, kasavet çökmüş üzerine.
Korkar olmuşsun titriyor yürek
Uzak mevsimler gibisin kaçışların muammalı.
Gözlerinden gözlerim mi silinmiş?
Perde arkası bakışlarında ne imalar saklı?

Başka gönüllere kurulmuş otağ
Gel gör ki, yüreğinde yüreğim kan revan
Pişmanlık yerleşirse bir bir gamzelerine
Yanaklar dönüşür çöldeki susuz güle
Anlatamadığın yığınla dertlerin, katre katre dizilirse önüne
Dinleyen olur mu, dağlar ve denizler sırt döndüğünde.
Derlenip toplanmış kara fyonk bohça üstünde
Son kez düşün! Mahkumiyet kendi ellerinin içinde.
Unutmayı göze alma cesareti nerede?

Düğün dernek kurulmuş ayrılık çanları çalıyor aralıksız
Ölüm fermanı mı çıkmalı,
Ya da yakıp yıkmalı mı?
Benim olmayanı!
Aşk sevgiden yoksun kaldığında
Tek kişilik hayat devam edecek, aşkın zindanlarında
Umutlar kilitli kalacak tahta çeyiz sandığında
Arkanda kalan mutluluk kadere ipotekli.

Ayaklar geri gidiyor adımlar tutuk
Beden taştan heykel ve bir ruh
Aşk sessiz...
Gözler yeniden gülebilir mi katla katla?
Zaman çarkı yeniden geri işler mi,
Geri gelir mi kayıp anılar,
Heba olan umutlar nasıl bulunur ki,

Telifisi var mı?

Dolu dolu yaşanan aşk hangi zaman diliminde unutulur?

Bu romana son noktayı koymadan

Belki yazılır baştan

O yar pişmanlıkları silip geri döner

Belki; sever yeni baştan...

Gamze YAĞMUR.

4/07/2013